

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119227119
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:6119227119.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Jozefa Šuleka v spore žalobcu W. sk a.s., H.: XXXXXXXX, so sídlom W., Ul. V. XX, zastúpeného JUDr. I. G., advokátom so sídlom Q., S. č. 4, proti žalovanému W. zastúpenému JUDr. E. o zaplatenie 245,05 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.októbra 2019, č.k. 18C/21/2019-134, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 245,05 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeného na Okresný súd Banská Bystrica sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 245,05 eur a náhrady trov konania. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 27.02.2019 platobný rozkaz sp.zn. 12Up/138/2019, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný v čas vecne odôvodnený odpor. Žalobca vyjadrením k odporu oznámil, že navrhuje v konaní pokračovať na miestne príslušnom Okresnom súde Prievidza, kde došlo ku škodovej udalosti. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k právnomu záveru, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní je v celom rozsahu dôvodný. Dňa 03.10.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Škoda Fabia evidenčné číslo V ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému Ing. B. I.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvné poistené u žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený nútený dať svoje motorové vozidlo opraviť, pričom oprava poškodeného vozidla bola vykonaná v období od 03.10.2018 do 16.10.2018. Poškodený dňa 03.10.2018 uzatvoril so žalobcom Zmluvu o nájme č. XXX/XX, ktorej predmetom bol nájom náhradného motorového vozidla značky P. J., ev. č. BL XXXMT, s dobou nájmu od 03.10.2018 do doby opravy s dohodnutým nájomným 45,60 eur denne. Nájomca vyhlásil, že predmetné vozidlo používal na cestu do zamestnania v Prievidzi, na návštevu lekárov v Banskej Bystrici a Bojniciach. Denná sadzba nájmu bolo znížená vzhľadom na čas trvania nájmu na sumu 30,- eur. Celková suma nájmu bola vo výške 420,- eur. Dňa 16.10.2018 uzavrel žalobca a poškodený zmluvu o postúpení pohľadávky poškodeného na žalobcu voči žalovanému, ktorý rieši škodu na vozidle ŠKODA Fabia ev. č. V ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s prevádzkou vozidla ŠKODA Fabia ev.č. V Postúpenie bolo dohodnuté ako odplatené za sumu 420,- eur s tým, že bol dohodnutý vzájomný zánik nárokov medzi poškodeným a žalobcom formou započítania. V Oznámení o poistnom plnení zo dňa 07.06.2016, žalovaný

žalobcovi oznámil, že ukončil šetrenie poistnej udalosti ku dňu 22.10.2018 a následne poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 174,95 eur, s tým, že žalovaný znížil náklady za prenájom náhradného vozidla o osem dní - priznal sumu len za 6 dní miesto 14 dní. Súd prvej inštancie považoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu za danú na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, čo bolo preukázané oznámením o postúpení pohľadávky (č.l.82), ktoré zobral žalovaný na vedomie, keď uhradil časť plnenia na účet žalobcu. Námietku žalovaného o neuvedení počtu kilometrov v zmluve vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko počet kilometrov bol uvedený na faktúre č. XXXXXX (za 14 dní najazdil poškodený 367 km, t.j. 26,21 km denne) a súčasne vozidlo bolo zapožičané na dni nie kilometre. Námietku žalovaného o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok vyhodnotil ako nedôvodnú. Pohľadávku, ktorá je predmetom konania posúdil ako spôsobilý predmet postúpenia, pretože išlo o nárok náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody s tým, že ide o budúcu pohľadávku, ktorej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré boli obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Súd prvej inštancie posúdil ako nesporné to, že poškodený nemohol užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil klient žalovaného. Súd súhlasil s právnym názorom žalobcu, že ide o účelne vynaložené náklady, pretože pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného, nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a bol nútený si vypožičať náhradné vozidlo. Uzavrel, že úhrada za nájom náhradného vozidla je dôvodná za dobu, počas ktorej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a bol počas opravy svojho vozidla obmedzený vo svojom vlastníckom práve k svojmu motorovému vozidlu, pričom túto skutočnosť nezavinil. V priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a opravou svojho vozidla si bol nútený požičať iné vozidlo, za ktoré musel uhradiť nájomné, čím mu vznikla priamo škoda, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Hmotnoprávnym základom uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy je nárok poškodeného na náhradu škody voči žalovanému ako poisťovateľovi z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v ktorom by jeho motorové vozidlo bolo v čo najkratšom čase a za čo najnižšiu cenu opravené. Poškodené vozidlo bolo v oprave 14 dní a preto si žalobca ako prenajímateľ uplatnil voči poškodenému nájomné za 14 dní používania náhradného motorového vozidla, akým bolo aj poškodené vozidlo, v sume 25 eur za deň nájmu bez DPH, čo spolu s uplatnenou DPH predstavuje za 14 dní spolu sumu 420 eur. Skutočnou škodou sú nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady potreby vynaloženia nákladov vynaložených v súvislosti so vznikom škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil klient žalovaného. Poškodený si uplatnil nárok iba za nevyhnutný čas opravy svojho motorového vozidla, kedy mal vozidlo v servise, pričom náhradné vozidlo Dacia Logan používal za tým istým účelom, ako svoje vlastné vozidlo. Úhrada za nájom náhradného vozidla je dôvodná za dobu, počas ktorej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a bol počas opravy svojho vozidla obmedzený vo svojom vlastníckom práve k svojmu motorovému vozidlu, pričom túto skutočnosť nezavinil. Súd prvej inštancie skonštatoval, že dĺžka doby, za ktorú možno uplatniť nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, zodpovedá predovšetkým dobe opravy, t.j. času, po ktorý je poškodené motorové vozidlo v servise. Táto doba zahŕňa aj čas, kedy sa vozidlo priamo neopravuje, avšak čaká na obhliadku, resp. objednanie náhradných dielov. Je potrebné zohľadniť, že poškodený nemôže dĺžku opravy ovplyvniť a relevantná je dĺžka opravy v autoservise. V priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a opravou svojho vozidla si bol nútený požičať iné vozidlo, za ktoré musel uhradiť nájomné, čím mu vznikla priamo škoda, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. S poukazom na vyššie uvedené uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu vo výške 245,05 eur. Právne vec odôvodnil § 788 ods. 1, § 442 ods. 2, § 443, § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, § 11 ods. 6 písm. a) a b), § 11 ods. zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“). O náhrade trov konania rozhodol tak, že ich priznal žalobcovi ako strane plne úspešnej v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie vydal vo veci rozsudok, ktorý je nesprávny, nezákonný, arbitrárny a trpí nepreskúmateľnosťou. Rozhodnutie je aj nedostatočne odôvodnené. Podľa žalovaného bola nesprávne vyhodnotená aktívna vecná legitímáciu žalobcu. Zmluvu o nájme č. XXX/XX zo dňa 03.10.2016 medzi poškodeným Ing. B. I. (ďalej len ako „poškodený“)

ako nájomcom a prenajímateľom W. sk a.s., IČO: XXXXXXXX, so sídlom XXX XX W., Ul. V. XX je možné vyhodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný má za to, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní pre neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok aktívne vecne legitimovaný. Žalovaný uviedol, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. Na základe uvedeného, ako aj vzhľadom na znenie ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka, keďže poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej Zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. Žalovaný opakovane zdôrazňoval, že nakoľko pri poškodenom a žalobcovi šlo o dlžníka a veriteľa nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok, keďže účelom zmluvy o postúpení pohľadávok bolo primárne cedovanie pohľadávky a nie jej vznik. Podľa žalovaného poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol teda pohľadávku platne postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie, a preto je takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka zjavne absolútne neplatný. Žalovaný ďalej namietal priznanie úrokov z omeškania napriek ustálenej judikatúre.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Zotrvával na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Tvrdenia žalovaného o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitimácie nepovažoval za dôvodné a zdôraznil, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Žalovaný podľa neho aj sám akceptoval jeho aktívnu vecnú legitimáciu, lebo čiastočné plnenie poukázal na jeho účet. S namietanou absolútnou neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky nesúhlasil, pretože skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi ním a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, rozpore so zákonom, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky považuje za neopodstatnené a účelové. Takéto postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak v obdobných prípadoch považovaná za platne uzatvorenú. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/104/2019 zo dňa 30.05.2019, podľa ktorého sa žalovaný snaží zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom „rozfázovať“ a následne rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva však tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Nespochybne voľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie použiť/uzavrieť viacero relatívne samostatných právnych úkonov. V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Žalobca prezentoval ten názor, že neexistuje rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019, to, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca sa vyjadroval súčasne k úrokom z omeškania. Záverom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že žalobcovi bola platne postúpená pohľadávka od poškodeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.10.2018, ktorá poškodenému vznikla titulom dopravnej nehody zo dňa 20.09.2018 spôsobenej poisťovateľom žalovaného a uzavretím zmluvy o nájme dopravného prostriedku zo dňa 03.10.2018, a ktorá bola čiastočne v rozsahu 174,95 eur plnená žalobcovi. Súd prvej inštancie posúdil zmluvu o postúpení pohľadávky ako platný právny úkon a pohľadávku na náhradu škody ako spôsobilý predmet postúpenia. Výšku pohľadávky v sume 245,05 eur posúdil ako dôvodnú náhradu škody za štrnásťdňový prenájom vozidla spôsobený nemožnosťou užívať vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody.

6. Žalovaný v priebehu sporu ako aj v podanom odvolaní opakovane spochybňoval aktívnu legitimáciu žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti Zmluvy o nájme č. XXX/XX zo dňa 03.10.2018 a z dôvodu postúpenia neexistujúcej pohľadávky z poškodeného na žalobcu zmluvou zo dňa 16.10.2018. Žalovaný vyjadril ten právny záver, že poškodený bol dlžníkom žalobcu, a preto s ním nemohol uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky, nakoľko ju pred postúpením neuhradil, a teda mu ani nevznikla. Žalovaný mal za to, že došlo k postúpeniu pohľadávky žalobcu medzi poškodeným a žalobcom, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade pohľadávky nemohlo dôjsť vzájomným zápočtom z dôvodu skoršieho postúpenia pohľadávky, ako táto reálne vznikla. Žalovaný namietal ústavnú nekonformnosť (nepreskúmateľnosť) a arbitrárnosť napadnutého rozsudku.

7. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval, pričom vec posúdil v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

8. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poisťovník má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

9. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

10. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

11. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

12. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané a v konaní medzi stranami nebolo sporné, že dňa 20.09.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Škoda Fabia evidenčné číslo V ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému Ing. B. I.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený nútený dať svoje motorové vozidlo opraviť, pričom oprava poškodeného vozidla bola vykonaná v období od 03.10.2018 do 16.10.2018. Poškodený používal svoje motorové vozidlo bežne na zabezpečenie dochádzky do práce a k lekárom a pre súkromné potreby rodiny, preto dňa 03.10.2018 uzatvoril so žalobcom Zmluvu o nájme č. XXX/XX, ktorej predmetom bol nájom náhradného motorového vozidla značky P. J., a to v

období kedy mal svoje vozidlo v oprave, t. j. od 03.10.2018 do 16.10.2018. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla, vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXX za prenájom motorového vozidla počas 14 dní pri dohodnutom zmluvnom nájmom 25 eur bez DPH, teda spolu sumu 420 eur (vrátane DPH). V Oznámení o poistnom plnení zo dňa 25.10.2018, žalovaný žalobcovi oznámil, že ukončil šetrenie poistnej udalosti ku dňu 22.10.2018 a následne poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 174,95 eur, s tým, že žalovaný znížil náklady za prenájom náhradného vozidla o sumu 245,05 eur (za 8 dní). Predmetom sporu je tak suma 245,05 eur.

14. Poistné plnenie má byť v takom rozsahu, aby poškodenému bola nahradená škoda v rozsahu, ktorý je preukázaný. Rozsah škody určuje ust. § 442 Občianskeho zákonníka. Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Občiansky zákonník nedefinuje pojem „skutočná škoda“. Podľa ustálenej judikatúry sa pod skutočnou škodou rozumie ujma, ktorá predstavuje zmenšenie majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ide o určenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody (R 55/1971); inak sa škoda definuje aj ako ujma (vyjadriteľná v peniazoch) spočívajúca v zničení, strate, zmenšení alebo znehodnotení veci a predstavujúca majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Predstavuje tak náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti.

15. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V danom prípade však pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 14 dní, t.j. od 03.10.2018 do 16.10.2018, pričom k zapožičaniu náhradného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 20.09.2018. Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise a poškodený dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Náhradné vozidlo bolo vrátené bezodkladne po skončení opravy, preto je účelnosť jeho zapožičania jednoznačná. Taktiež bolo preukázané, že žalovaný priznal poškodenému poistné plnenie 174,05 eur len za 6 dní vypožičania. Odvolací súd považuje v danom prípade cenu 30- eur/deň za primeranú. Objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla vyjadril žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov poškodenému preplatil. Účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb v takom rozsahu, v akom na ich zabezpečenie bolo používané motorové vozidlo, keď poškodený uviedol vo svojom vyjadrení k dôvodom prenájmu náhradného vozidla, že auto potreboval na zabezpečenie dochádzky do práce do Prievidze a návštevu lekárov v Bojniciach a Banskej Bystrici.

16. Žalovaný v priebehu sporu, ako aj v podanom odvolaní opakovane spochybňoval aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti Zmluvy o nájme č. XXX/XX. zo dňa 03.10.2018, ako aj z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky -postúpenia neexistujúcej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Súd prvej inštancie správne posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.10.2018 je daná aktívna legitímácia žalobcu, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 16.10.2018 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 420,- eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 420,- eur, ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXX. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. „Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku“ (citované z Uznesenia ÚS SR sp.zn. II ÚS 165/2017). S poukazom na uvedené preto súd prvej inštancie správne konštatoval, že postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo platné a vyplýva z neho aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore.

17. Čo sa týka námietky žalovaného uvádzanej v odvolaní, že prvoinštančný súd rozsudkom priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, a to v rozpore s ustálenou judikatúrou, túto považoval odvolací súd za absolútne neopodstatnenú a irelevantnú, nakoľko žalobca si v tomto konaní úroky z omeškania neuplatnil a súd mu ich v napadnutom rozhodnutí ani nepriznal.

18. Vo vzťahu k predmetnému rozsudku nie je možné prijať ani záver o nepreskúmateľnosti (ústavnej nekonformnosti), arbitrárnosti rozsudku. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, ale za tzv. inú vadu konania, (viď R 111/1998). Výkladom toho, či nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, následkom zistenia ktorej je zrušujúce rozhodnutie, resp. či ide len o tzv. inú vadu konania, sa zaoberalo Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: "Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku", vychádzajúc z ktorého teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces (predtým v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom) uvedeným v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces.

19. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je teda nesporne súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR, avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, čím je pre účastníkov veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

20. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd nevzhladol dôvodnosť uplatnenej odvolacej námietky z hľadiska vyššie uvedeného odvolacieho dôvodu. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami toho - ktorého účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva a pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolností každého prípadu, preto len ak by súd v odôvodnení nereagoval na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú v konkrétnostiach účastníkom, bolo by potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B).

21. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Rozsudok nie je svojvoľný ako to tvrdí žalovaný v odvolaní, ale naopak obsahuje správne zákonné ustanovenia aj ich výklad, reflektuje ustálenú súdnu prax a vychádza z riadne vykonaného dokazovania.

Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené alebo nesprávne. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, svojvôli, ústavne nekonformnému výkladu, či arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).